

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

"Evo: IB" 865

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευτής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Λευτέρα 16 Απριλίου 1984

καὶ ὁ μακρὸς πηγάς. Ἡ
καὶ τὴν τῆς οὐδοῦ τοῦ τῆς κα-
μετὰ τῆς τοῦ ἀνοδοχείου,
δὲν πιστεύω νὰ ὑπερβῇ τὰ
τοῖα ἐκείνῳ μύθῳ.

Αὐτὰ τὰ τρία ἔργα, Κύριε,
Ἰσχυρὰ ἐκ Μαλκιάνη, εἶναι
κεφαλαιώδεις διὰ τὴν ἡμε-
τεραν ἀνάγκην καὶ σημα-
σίας, εἶναι ἔργα, τὰ ὅποια
θὰ συνδέσουν τ' ὄνομα σας
αἰώνως μετὰ τῆς ἡπι-
στού, εἶναι ἔργα, τὰ ὅποια
θὰ σας δοξάσουν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΜΙΑ ΖΙΤΣΙΩΤΙΣΣΑ ΠΟΙΗΤΡΙΑ

Θεσσαλονίκη Μάρτης

Ἀνάμεσα στὸν Κόσμο τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης στήν πόλιν μας, κατέχει μιὰ ξεχωριστὴ θέση καὶ ἡ Ἑπειρώτισσα ποιήτρια Κα Χρυσάνθη ἡ Ζιτσα. Τὸ ἔργο της δὲν στένεται μονάχα στὰ στενὰ σύνορα τῆς Μακεδονίας καὶ πρωτευούσης ἀλλ' ἀκούστηκε καὶ μακριά. Οἱ δὲ ποιητικὲς Συλλογές, ποὺ ἐξέδωσε τὰ «Μενεξεδένια δειλινά» καὶ τελευτήσαντα οἱ «Θλιμμένοι σκοποὶ» τῆς δίνουν μιὰ ξεχωριστὴ θέση στὰ Γράμματα τοῦ τόπου μας. Τὸ εἶχαμε πᾶναι κατακαρδία. Νέοι καὶ μετὰ ποὺ μπλεχτήκαμε στὰ βρόχια τῆς Τέχνης καὶ ἀγκομαχώντας τραβᾶμε τὸν ἀνηφορικὸν δὲνύχολον Γολγοθᾶτης, νὰ μὴν ξέρωμε μιὰ Ἑπειρώτισσα, ποτὶ γράφει καὶ σχολιάζεται τόσο ἐπαινετικά πόνομα ἐν τοῖς λογατεχνικὸν Κόσμο. Γι' αὐτὸ ἐνα βροχερὸ ἀπομεσήμερο τοῦ Μάρτη ἀνεβαίναμε τὰ σκαλοπατία ἐνὸς μεγάρου—σὲ μιὰ παράδοτῃ Ἑρμηνείᾳ οὐδοῦ—ὅπου εἶταν τὸ «ἐντευκτήριον» τῆς Ζιτσας. Στὴν θύρᾳ μᾶς καλοδέχτηκε εὐγενικώτατα ἡ τοια. Ὁ φίλος μου, Ζιτσαὸς φοιτητής, κ. Γιάννης Μπακατσόπουλος ἀνέλαβε τὰς υποστάσεις. Φαφνιάστηκε, σὲν ἄκουσε Ἡπειρώτικα, Φλετουρίσε ἡ καρδιά της. «Ἄθελα ὁ νοῦς της ταξίδεψε κἀπὸν ἄλλου ... Στὸν τόπο ποὺ μεγάλωσε... Στὴν Ζίτσα. Στεφφοῦρξξαν γιὰ λίγη ὥρα σὲ δαιμονισμένον χορὸ τὰ περασμένα της. Πικρὲς ἀλήθειαι ποὺ εἶναι οἱ θύμισε.

Περάσαμε σ' ένα κουκλίστικο φαντα
χτερό σαλονάκι ώμορφοστολισμένο με
σπάνια καλαιοθησία.

Κυρία Ζιτσαία δυὸ λογάκια γιὰ
τὴν ἐφημερίδα μας...

Ἐδὼ σκοπιάγαμε στὴν φυσικὴ τὴ
μετριοφροσύνη. Ἀπέφωευσε θάρρε!
ἐπίμονα νὰ μίλησῃ γιὰ τὸ Ἔργο της.
Μὰς ἀνέιχε τὴν καρδίᾳ της, σὰν μὴ
παλιὰ φίλῃ καὶ γνώριμῃ, μὰς μίλησ
γιὰ τὴν Τέχνην γιὰ τὴν ζωὴ γενικὰ τὴ
ποτε ὅμως γιὰ τὴν παραγωγὴ της...
αἰδῶνια μετριοφροσύνη τοῦ Κολλιτέ
χνῆ!

— Τρομάξω, φίλε μου, τὲς συνενε-
ξεις, Θαρρεῖς, δταν μιῶ, περὶ αὐτὸ
τὸν ἑαυτὸ μου γιὰ μεγάλη, ἐνὸς δὲν
μαὶ παρὰ μιὰ ἀπὸ τὲς πολλὰς δουλει-
ας τῆς Τέχνης, ἐνα ἀσύμμετρο μὲν
στὸ καλλιτεχνικὸν πλῆθος. Ἐξέδωκα
ὅπως ξέρετε, δύο ποιητικὰ Συλλογί-
α, ποὺ ἐκτιμήθηκαν ἀρετὰ στὸ πανελλί-
νιο καὶ γράφτηκαν τόσα καλά λόγια.
Σχεδὸν ἡ τελευταία μου Συλλογή
«Οἱ κρυμμένοι Σκοποῦν» ἔχει ἐξανέστη
Γιὰ μέγα τὸ Τραγικὸ εἶναι, ὅπως
γε ὁ Ταγκόπουλος, «λουλούδι, ὅπου

ἀποστολὴ ἀνάβει τὸν ἐνθουσιασμοῦ, εἰ-
ναι εὐδοκίαν καὶ καὶ δαπάνην ἀ-
νθρώπων, εἶναι ὁμοῦ καὶ ἐξουσία, εἰ-
ναι ἀμιλλὰς τῆς ψυχῆς καὶ κοινῇ ἡς
σώζης. Γράφω γιὰ τοῦ εἶναι ἀνα-
παύσης...

— Πῶς βλέπετε τὰς τελευταῖας τά-
σεις τῆς ποιήσεως σιὸν τόπο μας;

— Δὲν μὲ ἐκανοποιεῖτε καθόλου.
 "Οταν λείψῃ τὸ αἰσθημα ἀπὸ τὴν ποί-
 ηση, τότε δὲν κάνομε καὶ ποίησιν.
 Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς εἶναι μία πα-
 ροδικὴ καμπὴ ἀπ' τὴς συνηθισμένες,
 ποὺ περνᾷ ἡ ποίηση καὶ δὲν εἶναι ἀγνή-
 ση νὰ βρῇ τὸν καγονικό της δρόμο,
 τὸ καθιερωμένο μάλιστα τῆς μοῦρας.
 'Οσοδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὀλιστικὴ μὴ
 ἐποχὴ, ἡ ποίηση βρίσκει πάντα ψυ-
 χὰς, γὰρ νὰ φωλιάξῃ καὶ ἔχει ἀστέ-
 ρευτες πηγές, ἀπ' ὅπου ξεχωρίζεται γὰρ
 νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ λυτρώσῃ..

(Ἐδῶ ἡ Κα Ποιήτρια χαρακτηρίζει μερικὸν ποιητὰς, ποῦ διαφωνεῖ ὁ Διευθυντὴς μας τῇ: «Βλευθερίας»).

— Πῶς βλέπετε τὴν κριτικὴν στὸν
τόπο μας;

— Δείπει ἡ εὐσυνείδητη κριτική
στὴν Ἑλλάδα Πικρὴν ἢ ἀλγίαν, πᾶ-
σι τοῖς μέλεσι πρόπειν λέγεται. Καί, οὐν, οἱ
προσωπικῆς ἐμπάνειες ἢ ἰδιοστέρε-
σκόπος τοὺς εἶναι ἡστέλει κρήνην.. Ὁ
κατακρίναν καὶ οὐκ ἐν κρίνουν. «Νο-
χι πῶς γραφτικῶς κριτικὴ γὰρ μὲν ἐ-
νάμα—ἀπὸ ἀνθρώπου, καὶ οὕτε καν
χει ἐνα σταθερὸν κριτήριον— ἀλλὰ τ
κακὸ παρατηρεῖται καὶ γεννώτερα.

— Ἔχω γράψει καὶ ἔχω ἐκδώσει μ
νόπραχτα δραματάκια, διαλόγους κλπ
γιὰ Σχολεῖα. Ἐτοιμάζω δὲ καὶ τὸ ρ
μάνισό μου. * Ἐ ν α κ α λ ε κ α ῖ
ρ ε ι , ποῦ θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς. .

Ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ

— Δεῖλω κάμπον χρόνι καὶ δὲ
ἔχω στενὴ συνάφεια γὰρ τὰ ἀποφαι
νῶν. Ὁ Χριστοβασιλῆς δὲ συνεχιστὶ
τοῦ Τραγουδοῦ τοῦ Τραγουδοῦ
τῆς Σάκης ἐκπρόσωπε τὴν Πλ
α θανόμια.

— Ἡ ὥρα παροῦσιν. Ἡ ἀδικία
μας ποιεῖ πολὺ. Ἀφαιρῶμεν τὴν διαλεχ-
μας ποιητρίαν, ἐνθ' οὗ τρία τῆς χρο-
νίου ἀγγελουδία μας ξεπροβοδῶσιν
στὸ κεφαλόσκαλο τῆς δαύτης,
ἕνα στερεοτυπικὸ «καλὴ ἀντιμωση» π-
ροσθετέοντα μ' ἕνα χαμόγελο.

Μπαμπης Βουνησιος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

RA

FLORIDA

Ὁ περιφερειακὸς ὑπάλληλος τῶν
Τ. Τ. Τ. κ. Π. Χριστακόπουλος, ἐυ-
εῦθδς μετὰ τὴν παύσιν του, ὑπὸ τοῦ
τέως Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ
τῆς Ἡπείρου κ. Ἀλεξ. Ἐμπειρίκου
Κουμουνοῦρου, διὰ τὴν μωρὰν καὶ
αὐθάδη ἐπέθεσάν του ἐναντίον τοῦ δι-
κηγοῦ κ. Γ. Νιαβή, ὥφειλε νὰ ἀ-
πόσχη, τῆς θέσεως ἣν ἡ Γενικὴ Διοί-
κησις τῆς Ἡπείρου ἐχορήγησεν εἰς αὐ-
τόν, καίτοι μὴ ὄντα Ἡπειρώτην, καί
ἥτις θέσις φυσικώτερον ἦτο νὰ χορη-
γηθῇ εἰς πεινῶντά τινα Ἡπειρώτην,
διότι, ἔξας ἀπὸς καὶ φωμιζόμενος ἐν
Ἡπείρῳ, ἤγειρεν ἀσεβῆ χεῖρα κατὰ
Ἡπειρώτην.

Δύναται γὰ φαντασθῆ κανείς τι ὅα
ἐγένετο ἐὰν εἷας Ἡπειρώτης, διοριζό-
μενος ἐν Καλαμαίς παρὰ τοπικῆς Ἐπι-

Ῥώτορα ἀπὸ τὴν καλὴν
ἐντύπωσιν, ποῦ ἔκπνευ ὁ γέ-
ος Γενικός Διοικητής Ἡ-
πείρου ὑπουργός κ. Κων.
Καλιάνης, διὰ τὸν διορι-
σμόν τοῦ ὁποίου ὁραιοῦσεν
νὰ εἰσέλθῃ εὐγνωμονεὶς πρὸς
τὸν Ἀρχηγόν τοῦ Ἀσπ. τοῦ
Κόμβου τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸν
Κον. Π. Τσαλδάρου, ἔχοιεν
καθῆκον νὰ πεισθίσωμεν
αὐτόν, ἀπὸ τοῦ κλέ-
κας, τοὺς ἐπιτηδείους καὶ
τοὺς νεοδασκούς, τοῦ
ἐπαγγελλομένου τὴν μετ᾽-
ἔξουσι, ἐφ' ὃν δὲ ἔτι νὰ ἐν-
θρῶνται οὐκ ἔστι νὰ γνω-
ρίζῃ τὰ ἐνταῦθα καὶ ὁσοῦν
καὶ πράγματα. Πρὸς τὸ νὰ
τοὺς γνωρίσῃ ὁ Κος Καλιάνης
τοὺς κυρίους αὐτοῦ,
ἵνα μὴ πίπτῃ αἱ ἐν δέ-
κταις των. ὅπως εἶχε πέσει
καὶ ὁ εὐγενέστατος προ-
κατοχρὸς τοῦ Κος Ἀλέ-
ξανδρος Ἐμπειρικός τοῦ
μουνοδούρου, παρὰ τὰς συμ-
βουλάς μας, διότι δὲν ἤθε-
λουν νὰ μὲς ἀκούσῃ.

Οἱ γνωρίζοντες ἐνταῦθα
τὰ πράγματα ἀντικαμπάνου
τι ποιεῖναι τὰ πρόσωπα
τὰ ὅποια αἰνισσόμεθα, καὶ
θὰ διστάσωμεν, καὶ τὸ
θιγρὸς, τὸ ὀπίθον μὲς διέ
κρινε, πάντοτε καὶ μὲς διέ
ακρίνει, εἰς θελήσει καὶ δι
σὴ προσοχὴν εἰς τὸ γραφ
μὲν ἡμᾶς, καὶ τοῦ τὸ ἀποκα
λύψωμεν.

«Αὐτὰ ἀποθλίβουν εἰς τὴν
ἐσωτερικὴν λειτουργίαν
τῆς Πενικῆς Διοικήσεως. Τὰ
γενικώτερα ὅμως καὶ τὰ
μᾶλλον ἐπείγοντα εἶναι ἡ ἀ-
μεσος καὶ ἄνευ τῆς παραμει-
νωτέρας ἀναβολῆς :

1ον) Ἀποπεράτωσις τῆς
ὁδοῦ Ἰωαννίνων—Ἰχθυομα-
ντισαίς ἡ ἀρξαμένη τὸν Ἰού-
νιον τοῦ 1913, ἡ οὐ τό τε ῥῶ-
τον τῆς ἀπελευθερώσεως
τῆς Ἠπείρου ἔτος, καὶ μὴ
ἀποπερατωθεῖσα εἰσέτι, δι-
τι οἱ θενεζελικοί δουλευοί
ἐάν ἐξαγορεύωμεν μόνον τὸν
Κόν Διμ. Νότη ἀπὸ τῆς
ρῆν, ὁ ἄποιος ἐνδεχόμεν
εἰλικρινῶς διὰ τὴν ὁδοποι-
αν τῆς Ἀπείρου καὶ ἡ, ἡ
ἔχομεν εἰς ἐκείνον τὸν ῥέλι-
ται, οἱ ἄλλοι οἱ ἐπὶ εἰσας
εἰτιαν μιαιφύδοι τοῦ μενοῦ εἰ-
τε ὡς δουλευοί, ἢ ὡς ἡ
ρουσιαστὰς οὐδὲν ἔκαστος
εἰτέ διότι δὲν ἐνδεχόμεν
το, εἰτέ διότι ἐάν εἰσὶν ἡ
το, ὡς ἐπὶ τὴν μετὰ τὸ
θευτικὸν ἢ τὸ γεωργικόν

κὸν ἀξίωμα εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ Μπαμπῶ των Βενεζέλου καὶ ὅχι τὴν ἐκκρότητά των.

'Ο Κος Καλλιάνης δὲν πρέ-
 πει γὰ ἐπαναπαύεται εἰς τὰς
 ῥπουρχικὰς ὑποσχέσεις,
 ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁ-
 δοῦ Ἰωαννίνων. Ἐγουμε-
 νισμῶ, ἀλλὰ τὴν φιλοδοξί-
 ας νὰ ἴδῃ περατωμένην ἐπὶ
 τῶν ἡμερῶν του, τὴν ὁδὸν
 ταύτην, εἰς ἣς ἐξαοιάττει ἑ-
 να μέγα μέρος τῆς εὐημε-
 οῦς τῆς ἡπείρου, καὶ, ἐν
 τῷ ἄλλῳ ὁ ἀελλαστὴ τὴν
 ἐπιρρίχων τῆς Θεσπρωτίας
 ἀπὸ τοῦ Πρωτοδικεῖον τῆς
 ἡπείρου, ἢ τῆς ἡπειρὸς
 ρας, ὅπως προσπαθοῦν οἱ
 ἰσχυροὶ ἡπειρωταῖοι. Τὸ
 ὅλκον τῆς διακνήσεως τῆς ὁ-
 δοῦ ταύτης θὰ πῶσιν τὰ
 12 ἐκτομνύρια δραχ-
 μῶν.

2ον Η ἄμεσος ἐπίσημη ἀπαπεράτωσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Δωδωνῆς ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς μεγάλης Ἑπειρωτικῆς ὁδοῦ, καὶ σπουδαϊοτάτη ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως. Ὅσοι ξένου ἐρχοῦνται εἰς τὴν Ἑπείρου ἐρχοῦνται πρῶτον — πρῶτον διὰ τὰ ἔδουν τὸ ἀρχαιότερον Μαντεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐν μὴ ὀλοκλήρῳ τοῦ ἑκόςμου, καὶ ὕστερον διὰ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑπείρου. Ὀλίγον δὲ διακίνησις διὰ τὴν ὁδὸν παύσῃ, διότι τὸ ἡμεῖς περιήπου εἶναι κατωφλέον, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν πέριξ χωρίων καὶ μικρὰς συμβολῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δὲν θ' ἀπαιτήσῃ πλέον τῶν ἀπαιτήσεων ἐρχοῦντος

300 χιλιαστών ὑπεχρῶν
καὶ 300. ἃ ἄμαστος ἐπι-
σης ἐνπρὸς τῆς ὁδοῦ Ἰκον-
ταγης-Λουτροῦν Καθασίλω
ματὰ βενοδοχείου.

Τὰ Λουτρά τῶν ἑαβρασ-
λων, θεωμενουγά, ἀπὸ θε-
ραπευτικῆς ἀπόψεως, ὑπερ-
χοντε τὰ παλαιὰ μυστὰ, ἐν τῷ
τῶν ἀλβινικῶν ὁρίων, εἶ-
ναι σχεδὸν ἀπρόσιτα εἰς τὸ
ἡπειρωτικὸν πληθυσμὸν
ὁ ὁποῖος, διὰ τὴν ἑλλειψί-
δρόμου καὶ ξυνοδοχίου
ἐρείπεται ἢ πρὸς τὴν ἐπίτο-
ν Ἀλβανικὸν ἐδάφους ἐκμα-
στὴν πηγὴν, ὅστις διὰ τὰ
ἴσχυα καὶ λουτρά καὶ δρόμο
ὑπάρχει καὶ ξυνοδοχίον
ωπὸν ὕπνου καὶ φαν-
τασμοχί, ἢ πρὸς ἄλλας
ἐκείνης τῆς ἡπείρου, ἐλλήν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑσπεριακοῦ Δραχ. 100
Ἑσπεριακοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
Ἀμερικῆς Δολλ. 3

τροπῆς, ἔδωκεν ἕνα Καραματιανόν.
Δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς αὐτὴν τὴν ἀνεκτικότητά της ἀρμοδίως Ἐπιτροπῆς μὴ ἐπικυρωσάσης τὴν παύσιν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, τὸν ὅποιον ὁ διορίσας αὐτὸν ἐπαινεσε διὰ τὸν μαρτυρηθέν του τοῦτον! Τὴ Διόλο! Γομφία θὰ εἴμαστε ἡμεῖς οἱ Ἑπειρώτες, νὰ μᾶς δέξουν οἱ ξένοι, ποῦ θρέφομε;

Δὲν θέλομεν μὲ τοῦτο νὰ δικαιολογήσωμεν τὸν κ. Νιαβήν, δι' ὅσα ἐξιστόμισε κατὰ τοῦ τόσον περιποιηθέντος αὐτὸν Κου Κουμουνδούρου, διότι ὁ κ. Νιαβὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ χαρῇ διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Κου Κουμουνδούρου.

Φέροντες ταῦτα εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κου Καλκάνη, παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ συγκαλέσῃ τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν, νὰ παύσῃ τὸν χειροδινῆσαντα τούτον ὑπάλληλον, καὶ δι' ἄλλων ἀκόμη λόγων, τὸν ὅποιον θὰ δημοσιεύσωμεν ἐὰν δὴν τηρήσῃ τὸν λόγον τιμῆς, τὸν ὅποιον ἔδωκεν εἰς τὴν δι' αὐτὴν οἰκονομίαν; εἰσελθόντες εἰς αὐτὴν ὁδὸν, ἐνοικιαστῆς δὲ μασίον.

Ὁ ἀγαπητὸς Συνάδελφος τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Ἀγῶνος» μέμφεται τοῦ ἐνταῦθα ἀκεφάλου Ἀγροτικοῦ Κόμματος ἀποκαλῶν τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτὸ «φωνασκὰς καὶ διαλαλητὰς τῆς ψευδοϊδεολογίας των». Ἀς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Συνάδελφος νὰ τοῦ εἰπῶμεν εἰλικρινῶς μιὰν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε φωνασκοί, οὔτε διαλαληταί, οὔτε ψευδοϊδεολόγοι οἱ ἀκέφαλοι ἀγροτικοὶ τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων. Εἶναι εἰλικρινεῖς ἰδεολόγοι καὶ τὸ μόνον σφάλμα των εἶναι ὅτι ἀνηγόρευσαν ἀρχηγὸν των τὸν κ. Ἀλέξ. Μυλωνά, ὁ ὅποιος τοὺς ἐγκατέλειπεν ἀκεφάλους στὰ χρῦα τοῦ λουτροῦ, ἀφοῦ ἐσφετερίσθη παρ' αὐτῶν τὸν τίτλον τοῦ ἀγροπατέρα καὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, ἐπῆγε καὶ ἔδεσε τὸν γαϊδάρον του εἰς τὸν σταῦλον τοῦ κομπάρου τοῦ Βενιζέλου καὶ τοὺς βστειλε πέντε καλὰ μὲντζες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα! Τοὺς τὰ ἔλεγα ἐγὼ, ὅταν αὐτοὶ πράγματι ἐφωνασκοῦσαν ὑπὲρ τοῦ Μυλωνά, ἀλλὰ δὲν μὲ πίστευαν. Τώρα δὲ μὲ δικαιόνουν γιὰ ὅσα τοὺς ἔλεγα, ἀλλὰ τί τ' ὄφελος;

Ἄν εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ γράφει ὁ ἐγχώριος «Ἑπειρωτικὸς Ἀγὼν» ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, τὸ Μπισδούνι ἀπεσπάσθη νὰ ψηφίσῃ εἰς τὸ Γραμμένον, τὸ Πέραμα στοὺς Λυγιάδες, ἡ Περίληψη στοὺς Καλωτὰ, τὸ Κράφι στὸ Κοντοβράκι, ἡ Σαντοβίλσα στὸ Κουτσελεῖο, τὰ ἀποδοκιμάζομεν μὲ δαπανὴν τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας

ὡς ἀντιλαϊκά, διότι δικαίως θὰ γανακτῶσιν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι στέλλονται στοὺς Διαβόλους τὴν μάστιγα νὰ νὰ ψηφίσουν καὶ ἀσφαλῶς θὰ καταψηφίσουν τὸ λαϊκὸν Κόμμα.

Ἐνωρίσω τοὺς εἰσηγητὰς τοῦ μωροῦ αὐτοῦ μέτρου, οἱ ὅποιοι βενιζελικῶς σκεπτόμενοι καὶ αὐτοὶ ὅπως οἱ ἀντίπαλοί μας, ἐφιλοδοξῶσαν νὰ γείνουν βενιζελικώτεροι τῶν βενιζελικῶν ἀντιπάλων μας.

Μίαν νύκτα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος κακοῦργοι μετρημένοι ἐν Βοστίνῃ, εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μωμεθανοῦ Ἀσὴμ Σάκκου, συγκατοκούντος μετὰ τοῦ γυναικαδελφου τοῦ Καρανφίλ, ἐφόρυσαν τοῦτους καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Σάκκου μετ' ἀφῆρσαν ἀντικείμενα καὶ ὅσα τιμαλφῇ εὑρον ἐν τῇ οἰκίᾳ 17 χιλιάδες δραχμῆς καὶ 300 λίρες χρυσῆς καὶ ἐγέναν ἀφαντοί.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι λίαν προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν Θεσσαλονικῇ ἐβδομαδιαία Ἑπειρωτικὴ ἐφημερίς, παρὰ τοῦ Ἑπειρώτου δημοσιογράφου κ. Φιλίππου Γ. Τσιανταφάλλου, ὁ πῶς τὸν ἐπιτυχὴ τίτλον «Φωνὴ τῶν Ἑπειρωτῶν», ἀσχοληθῶσιν ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν Ἑπειρον καὶ τοὺς Ἑπειρώτας καὶ ὑπολογίζουσα μόνον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἑπειρωτῶν.

Εὐχόμεθα ἐγκαρδίως εἰς τὸν συμπατριώτην συνάδελφον νὰ μὴ μετανοήσῃ διὰ τὴν Ἑπειρωτικὴν ταύτην ἐπεχείρησιν τοῦ ὅπως μετανοοῦμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον.

Ἀνεκκίνηθη τελευταίως καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως Νομοῦ Θεσπρωτίας καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἑγουμένισσης Φιλιατῶν ἀρχισαν νὰ εὐρίσκουν περὶ τῆς ἔδρας τοῦ, οἱ μὲν θέλοντες αὐτὴν εἰς Ἑγουμένισσαν, οἱ δὲ εἰς Φιλιάτες, καὶ ἀνεπτύχθη κάποια δραστηριότης, φάσασα καὶ μέχρις Ἀθηνῶν.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδίοφοι καὶ ἐνδοξοῦμεν ὅτι Νομὸς Θεσπρωτίας (Τσαμουριάς) δὲν μπορεῖ νὰ γείνη.

Οἱ ἐνδοσφερόμενοι ἂν ἀποβάλουν καὶ ἐλπίδα πραγματοποίησης τούτου. Ὁ Νομὸς Ἰωαννίνων δὲν μπορεῖ νὰ διχοτομηθῇ, καὶ ἂν τὸ θέλουν ὅσοι δήποτε. Δὲν διχοτομεῖται ὁ Νομὸς Ἰωαννίνων! Πῶς νὰ σᾶς τὸ ποῦ με βροντῶτερα! Δὲν διχοτομεῖται!

Δὲν εἶχαμε θηλυκὸν ὁδοντίατρον στὰ Γιάννινα, νὰ καὶ ἕνας θηλυκὸς ὁδοντίατρος, μᾶς ξεφύτρωσε, ἡ ἀνδρόπρεπη καὶ χαοτικὴ Δις Εὐαγγελία Γ. Παπαγιάννου ἀπὸ τὴν Κόνιτσαν, ἀριστοῦχα τῆς ὁδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ ἀνδρικό θάρρος καὶ ἀνδρική καρ-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 15 Ἀπρ. — Ὁ Ἰνσαλ ἐπιβασθεὶς εἰς τὸ Ὑποπλοῦν Ἀμερικανικὸν Ἀτρόπλοιον «Ἐξελονας» ἀνεχώρησεν διὰ τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας, ἀρνούμενος τροφὴν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐσφάσθη μετὰ ἕνα μῆνα, ἐὰν δὲν ἀποσάνη καὶ ὁδόν.
Χαίρ' ὁ Βενιζέλος δημοσιεύσας μετὰ τὴν ἡν καὶ δὴν ἐπιστὶν εἰς τὸν βενιζελικὸν Τύπον καὶ ἐπαταῖ συνέχεια.

Διά. Ἄν καὶ ὑπάρχουν ὑπερκατοὶ ὁδοντίατροι εἰς τὴν πόλιν μας, τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουν σπουδάσει εἰς Παρίσιους καὶ εἰς Ἀμερικὴν, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον θέσις δι' ἄλλον ἄρρενα ὁδοντίατρον, ἐν τούτοις, δὲν εἶναι περιττός ἕνας θηλυκὸς ὁδοντίατρος, σὰν τὴν Δαδὰ Εὐαγγελίαν Γ. Παπαγιάννου, διότι μιὰ γυναῖκα ὑποστηρίζεται πάντοτε ἀπὸ τὸν γυναικεῖον Κόσμον, καὶ ἡ Δις Εὐαγγελία Γ. Παπαγιάννου θὰ κἀν πιστεύομε, χρυσῆς δουλειᾶς. Εἰνδυνος εἶναι νὰ μὴν μᾶς ἐνεκήψῃ καὶ δεύτερος θηλυκὸς ὁδοντίατρος.

Ὁ ἐκ Σταρίτσιανης τῆς Κονίτης διαρρήκτης, Παναγιώτης Μανούσης, ὁδηγούμενος τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν εἰς τὰς φυλακάς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅταν ἐφθάσε πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Δημοτικοῦ Φόρου, ἐρίσθη πρὸ τοῦ διερχομένου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην αὐτοκινήτου τοῦ Κράφη, ὁδηγούμενου ὑπὸ τοῦ θηχανοδη-Παύλ. Σφεριάδη καὶ κατεπλάκωσεν, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸν σώσῃ οὔτε ὁ μηχανοδηγός, οὔτε ὁ συνοδὸς αὐτὸν χωροφύλαξ. Οὕτω κακῶς ἔχων, ἀντὶ τοῦ κρατηθῆναι, μεταφέρθη, διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου εἰς τὸ νοσοκομεῖον Χατζηκώστα, τῆς καταστάσεώς του οὕσης ἀπελπιστικωτάτης.

Καὶ νέος συνάδελφος! Ὡς νὰ μὴ ἤρουν αἱ τόσαι ἐφημερίδες ἐν τῇ πόλει μας, ἀναγγέλλεται ἡ ἐμφάνισις καὶ νέας τοιαύτης, βενιζελικῆς τὸ ὀρθόσκαμα μὲ χορηγὸν τὸν μέχρι τοῦ ἄλλου Μαρτίου γεροῦσι-ετοῦ κ. Π. Μπέμπη Πλήθυνον Κύριε τὸν θυμὸν σου γιὰ νὰ εἶναι λίγος ψωμί οἱ τυπογράφοι καὶ κανένας συντάκτης! Ἀμήν!

Τὸ ἔγκλημα τῆς Βοστίνης, χάρις εἰς τὴν μωρίαν τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἀνήχθη εἰς περιωπὴν μεγάλης ληστρικῆς περιωπῆς Πεντῆλων καὶ Κορυφαίων ἀνεστατάδων ὁ ἀθηναϊκὸς Τύπος ἀπαιτῶν λήψιν σοβαρῶν μέτρων κατὰ τῆς δημιουργηθείσης μεγάλῃς ἐκρούμεν καταστάσεως, καὶ οἱ σχολιάζοντες ἐκ Βοιωτίας, Κρήτης κλ. βουλευταὶ καὶ γεροῦσιαι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, περὶ τῆς ἀναπτύξεως ληστείας ἐν Ἑλλάδι ἐν ᾧ ἄρα ἡ σὺχία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τὸ δὲ δόγμα τῆς Βοστίνης δὲν εἶναι ἐργονόργανον μὲν ληστρικῆς συμμορίας, ἀλλὰ μονομερὲς κακοῦργημα, διαπραχθέν ἀπὸ νικητοκλῶν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ ὁργανωμένης ληστοσυμμορίας!

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ κηρυχθῇ καὶ πάλιν ἡ Ἑπείρος λητοκρατούμενη, ὅπως πέρυσιν μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Ντοῦραχμάν!

Μὴ χειρότερα!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀναχωρεῖ σήμερον οἰκονομικῶς, μετὰ Προβέτης, διὰ Κιλκίς ὅπου μετετέθη ὡς διοικητὴς τοῦ αὐτοῦ συνταγματοῦ Παζικοῦ τοῦ Γ'. Σώματος Στρατοῦ ὁ ἀρτι ἐπαξιότατος προαχθεὶς εἰς Συνταγματάρχην Κύριος Ἰω. Ζήσης, προσφιλέστατον μέλος τῆς κατ' ἡμᾶς Κοινωνίας, τὴν ὁποίαν ἐλπίσμεν ἡ παρουσία τῆς ἐκλεκτῆς ἀρεντίσσης Κυρίας Ἀνδρῆς Ἰ. Ζήσης, οἱ αὐτὴς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἀρίστης μορφώσεώς της. Ἀναχωροῦσα ἐκ τῆς πόλεως μας ἡ Οἰκονομία Ἰω. Ζήσης, ἀφίενται λαμπροτέρως τῶν ἀναμνήσεων καὶ εὐακρινῇ θλίψιν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐντεῦθεν.

ΑΛΛΗΛΟΡΑΦΙΑ

Ἐπειδὴ, λόγῳ τῆς μεταβάσεώς μου εἰς Ἀθήνας καὶ Ἀνδρόν, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν παιδιῶν μου, ἠναγκάσθην ν' ἀπουσιάσω ἐντεῦθεν, περισσώτερον τοῦ ὅσον ὑπέθετον, καὶ ἐπειδὴ μοῦ εἶναι δύσκολον τώρα ν' ἀπαντήσω τηλεγραφικῶς ἢ ταχυδρομικῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ποικυληθῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἐλευθερίας» καὶ τῶν πολιτικῶν μου φίλων, κατὰ τὴν εὐχὴν εἰς τὴν στήλην ταύτην καὶ πᾶσι νὰ μὴ ἀπαντήσω εἰς πολλὰ ἐπιστολάς, ἀπευθυνθείσας μοι, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου.

Κον Ἀ. Ξεπουλιᾶν Πόρτ-Σάϊτ Αἰγύπτου, ἔλαβ' ὅτι ἐμβάσμασας καὶ εὐχαριστῶ πρὸς Δεχομαι τὴν πρόσασιν τοῦ κ. Χ. Κ. ἀφοῦ εἶναι ἀναγκημένος ἰσσοπολύ.

Κον Δ. Παλαχορόνην Σικάγον, ἔλαβ' ὅτι ἐμβάσμασας. Ἦναι Σωτήριον Τσιώνην Γουόστερ Ἦνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. ἔλαβ' ὅτι τὴν συνδρομὴν σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πρὸς.

Κον Παναγιώτην Λάβαρη Ἀγιοκοσμίτην Μανουσῶν, ἔλαβ' ὅτι τὸν Σαρχοφόρον σου καὶ σὺ ἐκφράζω τὴν μεγάλην μου εὐγνωμοσύνην. Ὁ μὲν ἐπίσημος δὲν ἔξω τί καπνὸν καπνίζει, ὁ ἄλλος ὅμως εἶναι δικὸς σου καὶ νὰ τὸν χαίρεσαι.

Κον Κλέρχον Γκαλέτην Κιλομίν Νι Βεγγικὸν Κογγό, ἔλαβ' ὅτι τὴν ἐπιταγὴν σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

Κον Γεώργ. Ἰ. Μηλιώτην Ἀλεξανδρούπολιν, ἔσηπον τῆς σιωπῆς μου ἔδωκα εἰς τὸ προσηγομένον φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» καὶ εἰς τὸ σημερινόν, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς, καθὼς καὶ τὸν Συνδεδειγμένον, ὁ ὅποιος διατρίβει ἐν Ἀθήναις.

Κον Ἰω. Μ. Ζιάκαν Προβέταν, Δεμπόρεσα νὰ ἐκτελέσω τὴν παρακλήσιν σου, διότι μόλις τὴν θὴν τρέχοντος ἀφίχθην ἐξ Ἀθηνῶν διερχόμενος δὲ ἐκ τῆς πόλεώς σας, ἀνεχώρησα ἀμέσως δι' ἔδω καὶ δὲν εἶχα τὸν καιρὸ νὰ σέ ἰδῶ.

Κον Ἰω. Α. Παπαδημητρίου Μόλιταν, ἔλαβ' ὅτι ἐν καιρῷ τὴν ἐσποιημένην ἐπιστολήν σου καὶ ἔσπευσα ἀμέσως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ διευθυντῇ κ. Τσιριμονάκη, ὁ ὅποιος προθυμῶς ἐδέχθη νὰ διορίσῃ τὸν παρὰ σοῦ προταθέντα, τηλεφωνήσας εἰς Κόνιτσαν, εἰμὺν δὲ τὸσον βέβαιος περὶ τοῦ ἀμέσου διορισμοῦ του, ὥστε ἐδεῖξάμην περὶ τὸν νὰ σοῦ τογγράψω καὶ πρώτην ἡδὴ φορὰν μανθάνω διὰ τῆς ἀπὸ 4 τρέχοντος ἐπιστολῆς σου ὅτι δὲν διωρίσθη!